

heller ikke, hvad der skulde tabes ved, at Sagen gaaer tilbage til Folkethinget; thi det er ganske vist, at den Forsinkelset, som kan forarsages derved, at denne Feil bliver rettet i Folkethinget, vil ikke en eneste Dag forlænge Rigsdagens Sammenværen; thi det er aabenbart, at der i Løbet af denne og næste Uge vil være saamange Ting at afgjøre, at Rigsdagen dog ikke kan ende sin Virksomhed før i Slutningen af næste Uge, og i den Tid vil Folkethinget magelig faae Tid til at foretage denne Rettelse.

Rirk: Derfom den indløbne Feil kunde bevirke, at der skete Rettelser i Loven i den Grad, at der kunde blive Spørgsmaal om at tilføie flere Nuller, da var det en ganske anden Sag; men jeg troer, at det staaer klart for den sidste ærede Taler og for ethvert andet Medlem af Thinget, der her vil gjøre saameget af den indløbne Feil, at det i og for sig dog kun er 400 Rbd., hvorom det dreier sig, det være sig nu, at det er en Optællingsfeil eller en Udeladelse af det, som Commandanten i Fredericia skulde have. Jeg troer derfor ikke, naar man er fuldkommen overbevist om, at Feilen kun dreier sig om det her nævnte Beløb, at der er skjellig Grund for Landstinget til at lade denne Lov gaae tilbage til det andet Thing, i Særdeleshed efter de Uttringer, der idag gjentagende ere fremførte af den høitærede Finantsminister, hvilke jo dog maae staae klare for ethvert af de ærede Medlemmer. Den egentlige Grund, hvorfor man vil have Finantsloven til at gaae tilbage til Folkethinget, ligger vistnok heller ikke i denne indløbne Feil; men det var det, som jeg tillod mig at yttre, det bliver en anden Sag, hvorvidt man her kan faae Anledning til paa denne Hage at hænge sin Hat, og saaledes faae Loven sendt tilbage. Jeg troer ikke, at det er Feilen selv, som bevirker den Meningsforskjel, som her er opstaaet . . .

Formanden: Jeg maa dog gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at man ikke er berettiget til at lægge andre Motiver ind i de Argumenter, der anføres af andre Medlemmer, end dem, de selv paaberaabe sig.

Rirk: Den ærede 3die Landstingsmand for 9de Kreds (M. B. Bruun) har heller ikke idag villet angive de Grunde, som med Hensyn til Medlæggelsen af Usferød Fabrik bevægede ham til at gjøre Indsigelser imod Sammes Vedligeholdelse, da Sagen var til 1ste Behandling. Han har paaberaabt sig sin Stilling, og der er jo vistnok endeel, der taler for, at han holder sig tilbage med at yttre sig. Men, derfom vi skulde lade det være en staaende Regel for os Alle, vilde det see galt ud. Vi bestinde os jo hver Dag i saadanne Tilfælde, at vi, saaledes som jeg, for at holde mig til min Stilling som næringsdrivende Borger, maae tage Deel i Forhandlinger, der angaaer disses Væe og Vel. Der maae vi, skjøndt vi kunne bestinde os i den samme Stilling, dog udtale vor Mening, og den bør vi ikke tilbageholde hverken i saadanne Sager eller i den, hvorom her er Tale. Og da nu det ærede nævnte Medlem, saaledes som Thinget bekiendte, er et af vore sagkyndigste Medlemmer i flige Fabrikvæsenssager, saa troer jeg, at der vistnok kan være saameget desto større Grund for Thinget til at ønske hans Oplysninger med Hensyn til den omtalte Fabrik, og jeg skal derfor gjentagende tillade mig at opfordre ham til at fremsøre sine Grunde, hvorfor han saa bestemt modsætter sig Vedligeholdelsen deraf.

Formanden: Jeg behøver vist ikke at gjøre opmærksom paa, at et Medlem af Thinget ikke kan være forpligtet til at efterkomme en saadan til ham stillet directe Opfordring fra et andet Medlems Side, naar han ikke selv maatte finde Anledning dertil.